

KIADJA AZ »ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET«

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.
Az ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.
Nemtagoknak előfizetési díj:
Egész évre 120 korona, fél évre 60 korona.

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.

Szerkesztőség: Budapest, Földmiv. minisztérium (V., Országház-tér II. sz., II. em.).
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Patria” r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vesz fel.

TARTALOM: Meghívó közgyűlésre. — A kényszerkozta kétéves üzem. *Corchus*. — A mikosdi tógazdaság mult éve. *R.* — A béka és a tógazdaság. (Folytatás.) *Dr. Unger Emil*. — Társulatok. Egyesületek. — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzés. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

Országos Halászati Egyesület.

Meghívó.*)

Az Országos Halászati Egyesület f. évi március hó 22-én (csütörtökön), d. u. 5 órakor az Országos Erdészeti Egyesület székházában (V., Alkotmány-utca 6. sz., II. e.) tartandó

évi rendes közgyűlésre

az alapszabályok 9. §-a alapján a t. Címet tisztelettel meghívom.

Budapest, 1923. február hó 15.

Báró Inkey Pál
elnök.

Tárgysorozat:

1. Elnöki bejelentések.
2. Titkári évi jelentés.
3. Új tagok felvételének megerősítése. [Alapsz. 9. § b)]
4. Számvizsgáló-bizottság jelentése. Az 1922. évi zárszámadások felülvizsgálata. [Alapsz. 9. § a) és c)]
5. Az 1923. évi költségelőirányzat és ennek kapcsán az 1923. évi tagsági és pótdíjak megállapítása. [Alapsz. 9. § d)]
6. Számadásvizsgáló-bizottság választása az 1923. évre. (Alapsz. 12. §)
7. Alapszabályok módosítása.
8. Indítványok. (Nyolcz nappal a közgyűlést megelőzőleg írásban nyújtandók be.)

* * *

Közgyűlés után ugyanott *Csörgey Titusz* választmányi tag, a m. kir. madártani intézet igazgatója, előadást tart a tükörhálónak a pontyhalászatban való alkalmazása, továbbá a már feledésbe ment, régi *turáni* (magyar, finn stb.) önműködő fogóeszközök leírása és használata köréből.

*) Ez a meghívó, tekintettel a viszonyokra, pótolja a külön személyre szóló meghívót, miután a lapot az O. H. E. minden tagjának megküldjük.

A kényszerkozta kétéves üzem.

Mások okulására is hagy mondjam el, mi volt a biharugrai 300 kat. holdas Ludastónak kényszerhelyzetből eredt kétéves üzeme után a lehalászás eredménye.

A tavat 1921. év tavaszán, egy éves üzemet feltételezve, 35.000 darab igen szép, átlag 20 dekás egyéves pontyivadékkal és néhány anyaponttyal népesítettük be.

A pontyok az 1921. év nyarán összesen 37.000 kg., két rész csillagfürtdarából, egy rész bablisztkeverékből álló takarmányt kaptak. A halak az abrakot kifogástalanul fogyasztották el.

Az egész tógazdaság lecsapolása, amelynek a Ludastó is része, a Holtkörös medrén át, a Sebeskörösbe történik; ennek a folyónak felső szakaszából kiágazó ú. n. „Felfogó csatorna” szolgáltatja a tavak tápláló vizét.

A Holtkörös medrét a háborús években a Sebeskörös ármentesítő társulat, amelynek gondozása alá tartozik, nem tudta kellőleg kitakarítani, aminek következtében, az eliszapolódások miatt, annak vízemésztő képessége a harmadára csökkent. Így aztán a halastavak vizei csak késedelmesen voltak leereszthetők és a Ludastó, amely az utolsó volt a tavak lehalászási sorrendjében, az 1921. évben már november hó végén beállott fagyok miatt, nem volt lehalászható.

Egy tanyát még sikerült vetni, melynek eredménye 2893 darab átlag kilón felüli súlyú, kétnyaras ponty és 7500 kg., átlag négydekás, egynyaras pontyivadék volt.

A kétéves pontyok kifogástalan formájú, jól táplált halak képét mutatták. Az egynyaras anyag, bár kisméretű, de jól fejlett egyedekből állott. Azonban volt a fogásban rengeteg 1—2 dekás kárászivadék is, melyet körülbelül 5000 kg.-ra becsülök.

Ebből a fogásból következtetve, egyelőre figyelmen kívül hagyva az egynyaras ivadékokat, ha leszámítjuk a szokásos 10% darabszám kallódást, az az évi lehalászás esetén kereken legalább 32.000 kg. kétnyaras ponty

lett volna várható; leszámíva ebből a behelyezett anyag súlyát, 25.000 kg. halhússzaporulat, azaz holdankint legalább 83 kg. halhúshozam mutatkozott volna; ha pedig a nagyszámú egynyaras ivadékot is hozzászámítjuk még, a száz kilogrammot is jóval felülmulta volna.

A Ludastónak tavaszi lehalászására, tekintettel a tó terjedelmére és főképp a tavaszi belvizek miatt, melyek a Holtkörös medrét, mint belvízlevezető csatornát teljesen igénybe veszik, gondolni sem lehet.

A tóban maradt halak, bár a tó nem volt ismét teljes vízmagasságra duzzasztható és a múlt tél erős fagyja következtében vastag jég és hó borította, gondos lékelés mellett jól teleltek. Halelhullást egyáltalán nem észleltünk.

Az 1923. évi egész nyáron aztán a Ludastó, a többi tavakhoz képest, sűrűn zavaros vizű volt. Látszott rajta, hogy a halak nehéz küzdelmet folytatnak a megélhetésért. Ugyancsak ennél a tónál volt alkalmam olyant látni, mit eddig még ily feltűnő módon soha sem tapasztaltam: Ugyanis a táplálózsilipnél rajokba gyűlve hemzsegett az apró keszeg, ezek közé sűrű egymásutánban be-bevágott egy ponty, akár csak a süllő, vagy csuka, ragadozó módjára elkapva az apró fehér halat; ezek aztán épp úgy s épp olyan sűrűn riadoztak a pontyok elől, akár csak az igazi ragadozók elől.

Míg azonban a békés természetű pontyok ilyen nehéz küzdelmet folytattak a létért, addig a kisebb számú ragadozó hal pompásan élt, jól táplálkozott és szépen is gyarapodott; nékik folyton dúsan terített asztal állott rendelkezésükre.

Halaim e nehéz küzdelmét látva, önkéntelenül a mai emberiség jutott eszembe. De én is olyan tehetetlenül álltam e bajjal szemben, mint azok, kik a világ mai baján önzetlenül akarnának segíteni. Én sem tudtam mihez fogni.

Étetésre gondolni sem lehetett, mert a rengeteg módon elszaporodott kárásznak asztalt teríteni, nem fizette volna ki magát.

A próbahalászatok már sejtették velem az őszi szomorú eredményt; sajnos, ebben nem ért csalódás. Lehalásztunk 21.380 drb, háromnyaras pontyot 20.563 kg. súlyban, azok tehát átlag 0.96 kiló súlyúak voltak és 8000 kg. egy- és kétnyaras pontyot és temérdek, alig 3 dekás átlagsúlyú kárászt.

Levonva a 28.563 kg. összsúlyból a benépesített anyag súlyát, marad két évi eredményképpen 21.563 kg. halhússzaporulat, vagyis a 300 holdas tónál évi 10.780 kg. súlyszaporulat; ez holdankint mindössze évi 36 kg. növekedést jelent!

Összehasonlításképpen közlöm, hogy ennek a tónak 10 évi átlagos hozama eladó pontyokban évi 473 q; a tíz év közül az első 5 évben a halakat etettük. A nem etetett utóbbi 5 év átlaghozama évi 409 q, vagyis holdankint 136 kg. volt.

A darabszám feltűnő hiánya onnan eredt, hogy a ragadozó halak a bőséges táplálék mellett nagyon megnöttek és így mindhárom évjáratú pontyból sokat fogyasztottak.

Ezek után kartársaimra bízom annak a veszteségnek kiszámítását, melyek a tógazdát hasonló esetben, önhibáján kívül, érhetik.

Teljesen mások a viszonyok midőn vízhasználati jogok miatt vagy nyújtó tavak hiányában, a benépesítésre szükséges anyagot nehezen tudjuk beszerezni és emiatt térünk át a kétéves üzemre. Ebben az esetben a tógazda az esélyekkel számotvetve, megfontoltan

készíti el a benépesítési tervzetét. Ha pedig nem mindkét évben eteti halait, úgy az etetést bizonyára a második évre hagyja.

Összehasonlításképpen, erre is példát mutatandó, leírom a közalapítványi uradalom általam 18 évig kezelt dunaföldvári tavának eredményeit.

Ennél a tónál az első időben évekig egyéves üzemet folytattam, később, a tenyészanyag nehéz oda szállíthatása miatt, áttértem a kétévre való benépesítésre. A halakat mindig csak a második évben etettem; e mellett az üzem mellett állandóan szép 2.80—3 kg. átlagsúlyú pontyot hoztunk onnan a piacra. Míg a hét éven át folytatott egyéves üzemnél etetéssel kat. holdankint évi 84 q volt a hozam, addig a kétéves üzem mellett évi 85 q volt az évi átlagos halhússzaporulat, azonos abrakolás mellett.

Látható, hogy itt, több év átlagát véve tekintetbe, a kétéves üzem hozama az egyévesét valamivel még felül is multa, de a főhaszon abban rejlett, hogy megtakarítottuk a minden évi, kockázattal teljes tenyészhal szállítást és egy lehalászás költségét; de azután a nagyobb s így értékesebb anyagért nagyobb árt is értünk el, végül a kétéves üzem mellett ezen felül mindig több és értékesebb ragadozó halunk termettek.

Megjegyzem, hogy a kétévre való népesítést csak az olyan tóban ajánlom, amely tónak nagyobb mélységű részei vannak, a víztáplálás teljesen megbízható és így a kifagyás veszélyének nem vagyunk kitéve. De akkor is mindig a kétéves anyaggal való népesítést ajánlom, mert itt a kallódási lehetőségek nem olyan nagyok, mint az egyéves pontynál s így kevésbé érhetnek kellemetlen meglepetések a darabszám nagymérvű hiánya miatt.

Corchus.

A mikosdi tógazdaság mult éve.

A mikosdi tógazdaság a Zala folyó vízrendszeréhez tartozó Csergető és Széplaki patakokon létesült, közvetlenül a Csergető patakot keresztező Kőszeg—Zalaegerszegi h. é. vasút felett Vas és Zala vármegyék határán. Az öt tóból álló tógazdaság vízterülete mindössze 32 kat. hold. A patakok völgye meglehetősen elvadult volt, tőzeges, lápos részekkel, a tavak azonban megfelelő gondozás eredményeképp szép tiszta vizekrűek.

A tógazdaság 10 év óta van üzemben s átlagban igen jó eredménnyel dolgozik. Ezt mutatja az 1922. év is, amelynek érdekessége még az is, hogy egy új fajta eleséggel is próbálkoztak: a selyemhernyó bábjával.

A tógazdasági intézőség adatai szerint kihelyeztek 1922. tavaszán:

3139 drb kétnyaras pontyot 1745 kg. súlyban, azok tehát átlag 0.6 kg.-ot nyomtak; továbbá 6540 drb átlag 0.04 kg. súlyú egynyaras pontyivadékat 286 kg. súlyban.

Ezeket a halakat rendszeresen etették a nyár folyamán. Elfogyasztottak 2000 kg. szárított selyemhernyóbábót, 4000 kg. szárított burgonyamalmai hulladékot (az uradalomnak burgonyalisztet előállító hengermalma van) és 15.000 kg. hibás csillagfürtöt, összesen tehát 210 q takarmányt.

A lehalászás eredménye a következő volt:

2849 drb háromnyaras ponty, 5556 kg. súlyban, — átlagban tehát közel 2.6 kg. súlyúak voltak; 3262 drb kétnyaras 0.9 kg. átlagsúlyú ponty 2818 kg. súlyban, végül egynyaras ivadék 3250 kg. súlyban. Az ivadék súlya 2.5—14 dgr. között váltakozott, tehát eléggé vegyes volt.

A tógazdaság hozama, ha a betett anyag súlyát levonjuk, 9593 kg.-ra adódik ki, vagyis a 32 kat. holdat véve számításba, *kat. holdankint kereken 3 q.*

Ha a tavak természetes hozamát 80 kg.-ra becsüljük, akkor kereken 70 q halhúszaporulat maradna, mint az etetés eredménye; miután 210 q volt a feletettett takarmány, 3 q kellett belőle 1 q halhús előállítására.

A szárított selyemhernyóbábokkal tudunkkal eddig még nem próbáltak halakat etetni. Igaz, hogy nem is áll valami bőségesen rendelkezésre. Tudvalevőleg a selyemhernyó gubóit feldolgozás előtt *lefojtják*, hogy a benne levő báb elpusztuljon és a gubót ki ne rágja. A báb külső burkát aztán felhasználják a selyemfeldolgozó gyárakban s a báb maga mint hulladék marad vissza. Ezt a hulladékot aztán szárítják; már régebben felhasználták sertések, baromfi stb. takarmányozására. Tápértéke valamivel jobb a jó korpánál.

Amint a mikosdi tógazdaság eredménye mutatja, egészen jól beválik a halak etetésére is. Magától értetődő, hogy csak valami egyéb, lisztes anyaggal együtt ajánlatos adni, mert meglehetősen olajos. R.

A béka és a tógazdaság.

(Folytatás.)

Nordmann Altenburg melletti földbirtokos és haltenyésztő 1853 és 1854 tavaszán tapasztalta ezt először és e tapasztalatait Schlegel nyomán Brehm is közli:*) „... állandó rossz idő miatt csak április vége és május eleje felé lehetett hálóval meghúzni a téli tanyákat. Az egyik tóban körülbelül 200 vödör félfontos ponty telett ki. Pár nappal a halászat előtt egy földműves azt beszélte a földesúrnak, hogy az egyik kis tóban látott egyszer egy nagy pontyot úszni, mely akárhogy erőlködött, sehogy se bírt szabadulni attól a békától mely a hátán gubbaszkodott. Nordmann nem hitte el ezt a beszédet, de a halászat alatt nem csekély álmélkodására kiderült, hogy a földműves nagyon is igazat mondott. Mert ez alkalommal látták, hogy majdnem minden pontyon ült egy, sőt néha két béka is és mellső lábaikkal rendszeren a hal szemébe, de épp oly gyakran a kopolyájába is kapaszkodtak, mialatt utalatos mozdulatok között hátsó lábaikkal lehántották a pikkelyeket a halak hátáról. Valamennyi oly erősen kapaszkodott, hogy kézzel csak alig lehetett leszakgatni őket. A szép pontyállomány legnagyobb része megsérült s ennek folytán olyan visszataszító külsejű lett, hogy csak olcsón lehetett eladni. Körülbelül 15 vödör halat, melyeknek szemét a békák kikaparták, kopolyúit megsértették, vagy egész csomó pikkelyét letépték, már nem használhattak további tenyésztésre, mert attól lehetett félni, hogy vagy elpusztulnak, vagy betegeskednek és nem nőnek meg. A következő tavasz már nem volt oly rossz, mint a megelőző, a kár azonban még mindig eléggé érzékeny volt. Hogy ilyen megfigyeléseket csak ritkán tesznek, annak a magyarázata az, hogy a békák párzási ideje későn kezdődik, olyankor tudniillik, amikor a nagyon népes tenyésztavakat már kiürítették s a tenyészhalakat más tavakba vitték át. Ezekben is kell ugyan eleget szenvedniök a szerelmükben őrzöngő békáktól, de itt már nem oly szembe-tűnő a garázdálkodásuk, mint a kisebb tavakban“.

Ennek a haltenyésztésre fölötte káros, különös természetű tüneteknek igen egyszerű oka van: a békák között a nemek megoszlása rendszeren nem egyenlő,

hanem jóval több a hím, mint a nőstény. Mikor azután elkövetkezik a párzás ideje, sok hímnek nem akad párja, a rendkívül erős nemi ösztön pedig valamennyiben egyszerre ébred föl s mindenáron kielégülést keres.

Olyan tavakban tehát, ahol a halak zsúfolva vannak (telettők, le nem halászott tavak tavasszal), a békák igen érzékeny károkat okozhatnak a fentebb leírt módon, miért is lehetőleg távol tartandók.

Ennyi az, amit eddig a békáról halászati biológiai vonatkozásban tudunk már régen. Dr. Walter a „Deutsche Fischerei Zeitung“ 1921. évi kötetében igyekezett összegyűjteni a békára vonatkozó minden újabb adat közül mindazokat, melyek a haltenyésztőt érdekelhetik. A következőkben bő kivonatban az ő cikkét ismertetjük.

Dr. Unger Emil.

(Folyt. köv.)

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

Küldöttség a miniszternél a törvény revíziója ügyében. F. évi február hó 9-én a földművelésügyi miniszter úr fogadta az Országos Halászati Egyesület küldöttségét. A küldöttséget Inkey Pál báró elnök vezette s tagjai voltak Dr. Dobránszky Béla, Corchus Béla alelnökök és Zimmer Ferenc választmányi tag. A küldöttség a törvény mielőbbi revíziójának keresztülvételére kérte a minisztert, aki válaszában a kérdés iránt való legnagyobb érdeklődéséről és jóindulatáról biztosította a küldöttséget, megemlítve, hogy az előmunkálatokat ezirányban az illetékes ügyosztályokban már el is rendelte s rövid időn belül alkalom lesz rá, hogy ez ügyben az érdekeltség is meghallgattassék.

Bizonyára örvendetesen veszik tudomásul a halászok, hogy a rég óhajtott törvény-újraalkítás munkája végre eredményt ígérő módon megindult.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya f. évi január hó 13-án báró Inkey Pál elnöklété alatt ülést tartott.

Jelen voltak: Dr. Dobránszky Béla alelnök, Dr. Hirsch Alfréd, Kuttner Kálmán pénztáros, Purghly Pál, Répássy Miklós, Simonffy Gyula ügyv. titkár, Zimmer Ferenc. — Távolaradásukat kimentették: Corchus Béla, Dr. Goszthony Mihály, Schwartz Izidor, br. Szurmay Sándor, Végh János.

1. *Titkár* ismerteti a kereskedelemügyi miniszter úrnak az egyesülethez érkezett ad 108.094/1922. sz. leiratát, amely szerint a *keszeg, kárász és garda halakra gyorsárúként való szállításnál, valamint különleges berendezésű speciál halszállító kocsikban gyorsárúként szállított pontyküldeményekre a mérsékelt gyorsárúra vonatkozó díjtételeknek 30%-kal való mérséklését engedélyezte.*

Kapcsolatosan ezzel reámutat arra, hogy az elért eredmény többszöri előterjesztés és küldöttségjárás eredménye s hogy annak létrehozása körül Dr. Dobránszky Béla alelnök és Zimmer Ferenc választmányi tag különös érdemeket szereztek.

Zimmer Ferenc kifejezést ad annak, hogy ez a tarifamérséklés, bár örvendetes, de inkább elvi jelentőségű, miután a mai gyorsárú díjtételek magassága mellett a halszállítóműveletnek inkább teherárúként való szállítása jöhet csak számításba, teherárúkra pedig a 30%-os díjmérséklés nem vonatkozik.

Többek hozzászólása után a választmány a bejelentést örvendetes tudomásul veszi s egyben elhatározza, hogy a kellő adatgyűjtés után, az elért kedvezmény kiterjesztése iránt alkalmas időben újabb lépéseket fog tenni.

2. *Titkár* jelenti, hogy a sporthalászat előmozdítása iránt az egyesület körirattal fordult a hazai halászati társulatok vezetőségeihez. A körirat szövege a Halászat januári számában olvasható.

Jelenti továbbá, hogy az Országos Gazdasági Egyesület átirattal fordult egyesületünk vezetőségéhez, amelyben az OMGE kebelében létesítendő „Többtermelési bizottságba“ két tag kiküldését kérte. A vezetőség felkérésére Corchus Béla és Dr. Dobránszky Béla alelnökök vállalták a kiküldetést. Dr. Dobránszky Béla referátuma után a választmány mind két bejelentést tudomásul veszi.

3. *Titkár* beszámol a Magyar Szaklapok Szindikátusába való belépés ügyében szerzett információiról s arról, hogy a halbezahatal szabaddá tétele s időleges eltörlése iránt több minisztériumhoz intézett beadványaink elintézése azért szenved késedelmet, mert azokat a készülő autonóm vámtarifára vonatkozó törvényjavaslat ügyében összehívandó miniszterközi értekezleten fogják tárgyalni. Információk szólnak azonban arról, is, hogy mindaddig, míg ez megtörténik, a konkrét eseteket a földművelésügyi minisztérium a maga részéről az egyesület óhajtatásának megfelelően pártolól fogja elbírálni. A bejelentések tudomásul szolgálnak.

*) Az Állatok Világa 7. köt. 683. l. Budapest, 1905.

4. **Répassy Miklós** bejelenti, hogy Dr. Goszthony Mihály előterjesztésére a forgalmi adó vitás kivetési ügyéből kifolyólag a m. kir. közigazgatási bíróság úgy döntött, hogy az őstermeléssel kapcsolatos, tehát nem bérlet s nem üzleti célokból létesített halastavak után forgalmi adót fizetni nem kell.

Választmány a döntést örvendetesen veszi tudomásul s a döntvénynek a Halászatban való közzétételét, valamint a forgalmi adó többi kérdéseinek tanulmányozását s alkalmas időben való napirendre tűzését elhatározza.

5. **Répassy Miklós** a mezőgazdasági kamarai illetékek kivetése stb. tárgyában a Budapesti Közlöny 1922. évi 297. sz.-ban megjelent 189.643. sz. P. M. rendelet kapcsán reámutat arra, hogy miután az őstermeléssel foglalkozó halászati üzemeket a kereskedelmi és iparkamarák már a múltban is több esetben *iparkamarai* illetékekkel megterhelni próbálták, nehogy ezek az esetek megisméltödjének s nehogy a halászat helyzete a jövőben vitássá váljék, célszerű volna ebben a kérdésben állást foglalni és esetleg a mezőgazdasági érdekképviselethez csatlakozni.

A kérdést a választmány további tanulmányozás és megfontolás tárgyává teszi.

6. **Titkár** jelenti, hogy a módosított egyesületi alapszabályoknak a belügyminiszter úr részéről történt visszautalása ügyében a belügyminisztérium illetékes osztályában eljár. Az ott szerzett felvilágosítások szerint az alapszabályok a 77.000—1922. sz. B. M. rendeletben foglaltak értelmében újból átdolgozandók.

Választmány az alapszabályok átdolgozására a titkárt kéri fel s egyben annak a f. évi tavaszi közgyűlés napirendjére való tűzését határozza el.

7. **Titkár** előterjesztésére a választmány elhatározza, hogy a törvény revíziójának elrendelése ügyében a földművelésügyi miniszter úrhoz intézendő előterjesztést február hó elején fogja bizottságilag átnyújtani, továbbá, hogy az ideai közgyűlést f. év március 17—24-e közötti időben az elnökség által kijelölendő napon fogja megtartani. A földművelésügyi miniszter úrnál megjelenő bizottság egyben felkérheti, hogy az előterjesztés alkalmával igyekezzen a miniszter úrtól arra nézve is megnyugtató kijelentéseket szerezni, hogy a földművelésügyi minisztériumban január 1-től életbeléptetett ügy- és személybeosztásban a halászati ügyeknek a kulturmérnöki ügyekkel történt egy osztályba való sorozása, nem jelent egyben a halászat közgazdasági jelentőségének megfelelő eddigi gondozás háttérbe szorítását.

8. **Titkár** bejelenti, hogy legújabbán a következők kérték az egyesület kötelékébe való felvételüket *rendes tagként*: Alsóörsi halászati kezelőség, Molnár János halászmester Keszthely, Willingsdorfer István halászati ellenőr, Borbély József halászmester, Kálmán Imre halászmester Siófok, Zimmermann Sándor intéző Mesztgyöny, Ursziny Endre intéző Balatonszemes, Farkas József tógazd. ispán Csőr, Samping József építész Kaposvár, Nickel Jenő urad. intéző Adánd, dr. Tahy Jakab h. államtitkár Budapest, Jellinek Dániel vendéglős Újpest, Lukácsy Boldizsár üzlettulajdonos Budapest, Gál Kálmán üzlettulajdonos Újpest, Schwarcz János halászmester Szigetsécp., Hoffmann testvérek gazdasága Nagynémetegyháza.

Nevezettek a közgyűlés megerősítésének fenntartása mellett rendes tagokul felvétetnek.

Az ülést a Pannonia éttermében társasvacscora követte. S.

A Velencetavi Halászati Társulat f. évi január hó 8-án tartotta rendes évi közgyűlését Szekesfehérvárott **Dr. Klaucz György** pápai prelat, kanonok elnöke alatt. Az elnöki jelentés szerint a bérlő a Velencei tó halállományának fenntartása, de különösen a pontyalomány nemesítése és gyarapítása céljából a múlt évben is mintegy 80.000 drb gyorsan növő nemes pontyivadékokat helyezett ki a társulat ellenőrzése mellett. A lefolyt évi számadások szerint 402.088 K bevétellel szemben 402.080 K kiadás merült fel. A jövő évi igazgatási költségeket 2500 K-val irányozták elő s ehhez képest a tagok évi járulékát kat. holdankint 6 K-ban állapították meg. Ezután beható megbeszélés alapján megállapították a haszonbér felemelésének módozatait, melyeket a bérlőnek előszóval előadtak s elhatározták, hogy az erre vonatkozó végleges döntést a f. hó 18-án tartandó rendkívüli közgyűlésnek tartják fenn. Végül a közgyűlés az Országos Halászati Egyesület „Halászat” című szaklapjának fenntartására 20.000 K-t szavazott meg.

Az „**Újpesti Halász- és Horgász-Egyesület**” február 3-án szombaton este tartotta Újpesten farsangi táncmulatságát. A mulatság fényét emelte, hogy a „Tiszai Halászok Szövetsége” **Király Ferenc** elnökükkel képviseltették magukat. A mulatságot Kolompár János zenekara nyitotta meg a „Hullámzó Balaton tetején...” című halásznótával. A szünórákat az „Újpesti Kereskedő és Iparos Ifjak” dalkara szép dalok előadásával töltötte ki. Szünóra után négy hatalmas élőpontyot soroltak ki tombolán. Bográcsban főtt halászlé és kirántott hal domborította ki a mulatság halászejellegét, mely csak reggel 6 óra után ért véget.

Nyugtázás. Az „Újpesti Halász- és Horgász-Egyesület” február hó 3-án tartott táncmulatságán a következő felülfizetések folytak

be: Tiszai Halászok Szövetsége 1000 K, Újpesti Kereskedő- és Iparos Ifjak Önművelődési Köre 850 K, Csernyán Miklós, Rotter Ferenc, Grózer Gyula 500—500 K, Illik Viktor, Kurucz István, Wertz Gyula 400—400 K, Béró István, Bernáth István, Jellinek Dániel, Nagy Sándor II., Madarassy Lipót, Grózer Ferenc, Schalkovszky Mihály, VI. ker. Football-Club, Pammer Gyula, Szabó András 300—300 K, Kovács Emil, Deák Gyula, Bárány Elemér, Kőváry Dezső, Péter Mihály, Perich Károly, Zborovszky Ödön, Pusztai Pál, Botos Nándor, Nagy József, Ékker István, Novotny Emil 200—200 K, Schindler Mihály, Isgum Károly (Tolna), Ács Imre, Bittera Dezső, Gissing József, Pömpek Antal 100—100 K, N. N. 50 K. — Fogadják az adakozók ezúton az Egyesület vezetőségének hálás köszönetét. Az utólag érkezett felülfizetéseket legközelebb mutatjuk ki.

VEGYESEK.

Kitüntetések. A hivatalos lap f. évi február 9-i száma közölte, hogy Magyarország kormányzója **Corchus Béla**, az Országos Halászati Egyesület alelnökének a magyar királyi *gazdasági tanácsosi* címet adományozta. A legfelsőbb kitüntetés a halászat egyik legérdemesebb régi munkásának jutott osztályrészül. A magyar halászok már a múlt évben hajtották meg előtte elismerésük zászlaját, amikor az Országos Halászati Egyesület 1922. március 17-én tartott közgyűlésen jegyzőkönyvileg örökítették meg *úttörő 25 éves működésének* érdemeit. Ezeknek az érdemeknek a legmagasabb helyről jövő értékelése, úgy érezzük, a kitüntetett egyéni kiválóságán át a halászatra magára is ráragyog, megbecsülve az e téren folyó munkát.

A legtisztább örömmel tölt el tehát mindnyájunkat a kitüntetés híre s igaz szívvel kívánjuk, hogy a kitüntetett munkakedve teljeségében meg sok-sok éven át lehessen a halászatnak gyakorlati tapasztalatokon alapuló böles tanácsaival hasznára.

A kitüntetettek névsorában egy másik hozzánk közelálló nevet is olvashatunk; a kormányzó jószási **Purgly Pál** földbirtokost, magyar királyi *gazdasági főtanácsosi* címmel tüntette ki. Bár a legfelső kitüntetés mint földbirtokost, tehát a mezőgazdaság terén kifejtett működéséért érte, még sem mulaszthatjuk el, hogy afelett való legészintébb örömmünknek e helyen is kifejezést ne adjunk. **Purgly Pál** sikereiben gazdag életének javarésze a halászat terén való munkálkodásban felt el s mint a Balaton halászati részvénytársaság vezérigazgatója, majd elnöke a Balaton halászati üzemének mintaszervi megszervezésével és vezetésével a legszebb példát teremtette a halászat közgazdasági jelentőségének igazolására. A legjobb szerencsekívánataink kísérjék további sikeres működésében.

Halálozás. Mikolásek György nyug. urad. főerdész, az Orsz. Halászati Egyesület rendes tagja, január hó 23-án Keszthelyen elhunyt. A gyakorlati halászat terén, mint a báró Inkey József birtokán, Fazekasdencsen létesült tógazdaság intézője működött. hosszú éveken át vezetve sikeresen annak üzemét. Béke poraira!

Előadás a tükörháló és a régi turáni (magyar) fogó-eszközökről. Külön is felhívjuk tagjaink figyelmét lapunk címlapján közölt e tárgyat is magában foglaló közgyűlési meghívónkra. Ahhoz csupán azt fűzzük külön hozzá, hogy az előadás tárgyánál fogva a hivatásos és gyakorlati halászokat, különösen pedig a nádas-tavak tulajdonosait és bérlőit a legközelebből érdekelheti. S.

Nagyszabású pisztrángos tógazdaság Franciaországban. A „La Pêche Illustrée” múlt évi szeptember havi számában **Ernst Denis** „L'effort de la Pisciculture Française” címmel, egy nagyszabású pisztrángtenyésztő tógazdaság létesülését ismerteti. A telep tulajdonosa és létesítője **Beaumé** úr a németországi és skandináviai pisztrángtenyésztő tógazdaságok tanulmányozása után elhatározta, hogy hazájában megépíti a világ legnagyobb pisztrángtenyésztő telepét, hogy így függetlenítse Franciaországot a külföldi piacoktól, amelyekre eddig utalva volt. A szerző a létesülő telep megtekintése után írta meg a cikkét, melyhez számos szép fényképfelvételt mellékel. A telep, mely a „Pisciculture de Normandie” nevet fogja viselni, a bernay-i (Eure) pályaudvartól 800 m. távolságban van és 17-68 ha. víztükörrel fog bírni. Az egész telep hossza 1600 m., szélessége pedig 150 és 300 m. között váltakozik és 3 csoportban elhelyezett 70 tóból áll.

Az első csoport 34 tó, melyek mindegyike 60—90 m. hosszú és 14 m. széles. A második csoport 6 drb 50—55 m. hosszú és 50 m. széles tóból áll, végül a harmadik csoportba 30 tó tartozik, melyek közül a legkisebb 120 m. hosszú és 15 m. széles, a legnagyobb pedig 250 m. hosszú és 20 m. széles.

A vízmélység ezekben a tavakban fekvésük szerint változó, de mindig 1-8 és 2-6 m. között lesz. A telep a vizet a pisztrángjairól híres Charentonne folyóból kapja. A tógazdaság táplálók vizének mennyisége sohasem fog 2500 l. alá süllyedni másodpercenként, de el fogja érni az 5—6000 l.-t is másodpercenként.

Árvízveszedelem ellen hatalmas védőművek emelésére volt szükség. Az üzemben használt valamennyi gép (fagyasztógépek, húsdaráló-gépek stb.) hajtása elektromos úton történik, amelyhez egy 5 m. átmérőjű és 30 lóerőt képviselő lapátos vizikerék szolgáltatja a hajtóerőt. A pisztrángok táplálékául szolgáló olcsó tengeri halakat külön hűtőkozsikban szállítják a telepre s ott hatalmas hűtőházban raktározzák. Éjjel erős fényszóró fogja a tavakat megvilágítani, hogy a telepben és a halakban senki kárt ne tehessen.

A folyónak és a vizet odavezető csatornának egyes részeit hal-tartókká alakítják át. Tenyészanyagul Skandinávia és Normandia legjobb sebespisztrángfajtáit fogják fölhasználni. A tógazdaság saját speciális halszállító vagonjaiban elevenen fogja a pisztrángokat Franciaország nagy városaiba és külföldre elszállítani.

Beaumé úr szerint a telep 1 év múlva megkezdí üzemét. Létesítésének költségei 2 millió franknál többet tesznek ki. A külföldi legnevesebb haltenyésztők véleménye szerint ez a telep lesz a világ legnagyobb pisztrángtenyésztő és értékesítő telepe.

Dr. Hankó Béla.

Hivatalos árjegyzés. A budapesti vásárcsarnokok igazgatóságának jelentése szerint január hóban lanya felhozatal mellett az eleinte változatlan árak először csökkentek, később ingadozókká váltak.

Nagyban való eladásoknál az élő ponty ára métermázsánként 45.000—82.000 K, a kárászé 10.000—25.000 K között váltakozott; a jegelt árúnál a ponty 30.000—60.000 K, a kárász 5000—8000 K, a balatoni keszeg 8500—10.000 K, a balatoni garda 6500—7000 K, a fogassüllő 70.000—75.000 K volt.

A kicsinyben való eladásoknál az árhullámzást kilogramonként K-ban változás az alábbi összeállítás mutatja:

a) Édesvízi (élő) hal:	1922. január 5.		1922. február 2.	
	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy ...	800—1000	500—900	700—900	500—950
" kicsiny ...	500—800		600—700	
Harcsa, nagy ...	—	900—2000	—	—
" kicsiny ...	—		—	
Csuka, nagy ...	1200—1300	600—800	800—1000	800—800
" kicsiny ...	—		700—700	
Fogassüllő, dunai ...	—	200—400	—	160—500
Kárász ...	250—250		300—300	
Compó ...	—	—	—	600—600
Márna ...	—		—	
Keszeg ...	—	—	—	—
Kecsge, kicsiny ...	—		—	
Apró, kevert hal ...	—	—	—	—
b) Édesvízi jegelt (nem élő) hal:				
Ponty, nagy ...	560—900	300—800	650—800	360—700
" kicsiny ...	480—560		500—550	
Harcsa, nagy ...	1700—2000	600—2000	1800—2000	1000—1600
" kicsiny ...	1100—1100		1200—1300	
Csuka, nagy ...	650—800	300—400	800—1200	400—700
" kicsiny ...	550—650		700—720	
Fogassüllő, dunai ...	—	—	—	—
I. Fogassüllő, balatoni nagy 3 kg.-on felül ...	1700—1700		1700—2000	
II. Fogassüllő, balatoni nagy 2-3 kg.-os ...	1400—1400	800—2000	1400—1400	1000—1200
III. Fogassüllő, balatoni kicsi 45 cm. h. feljebb ...	1100—1100		1100—1100	
IV. Fogassüllő, balatoni kicsi 35 cm. h. feljebb ...	900—900	—	900—900	—
Keszeg, balatoni ...	160—160		300—300	
Garda, balatoni ...	—	100—200	—	160—250
Kárász ...	200—200		200—00	
Compó ...	—	500—500	—	—
Márna ...	450—450		600—600	
Keszeg ...	90—90	80—300	110—110	100—200
Pisztráng ...	—		2000—2000	
Kecsge, nagy ...	—	—	—	—
" kicsiny ...	—		—	
Apró, kevert hal ...	—	7—20	100—100	80—100

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Ifj. Sch. J., Tolna. A szerkesztőség nem rendelkezik a Duna halászati jogával, így hát igazán nem tehet arról, hogy önként kinek és milyen módon adják bérbe a Duna halászati jogát. Sajnáljuk, hogy haragszanak a „Halászat“-ra; úgy látszik azért, mert olyantól közöl cikket, akire szintén haragszanak; pedig a halászok figyelmét nem is „Adám“, hanem „Károly“ hívta fel. De hát van egy közmondás, hogy: „aki haragszik, annak nincs igaza!“

A lap kiadásáért felelős: Répássy Miklós

KERESÉK

németországi (Mecklenburg) nagyobb tavi halászüzembe

két magyar halászsegédet

vagy fejlettebb fiatalemberket tanulóknak. Az üzemtulajdonos magyar ember.

Ajánlatokat kérek alanti címre:

E. Szóják Ftschereipächter Wendorf bei Alt-Schwerin a/M.

A Simongáti Tógazdaság

Levélcím: Tógazdaság, Simongát (Somogy megye). Sürgöny-cím: Béruradalom, Simongát. Vasútállomás: Nagyatád

őszii és tavaszi szállításra elad:

1-, 2-, 3-nyaras, javított wittingauai pontyot és anyapontyot, bajorországi aischgründi 1-3-nyaras tükrös, pikkelyes és anyapontyot, 1-4-nyaras tavi compót, fogassüllöt és minden egyéb tenyészhalat.

Felvilágosítással szolgál:

Magyar Őstermelő R.-T., Budapest, V. ker., Széchenyi-utca I. szám. Telefon: 154—44, 154—45

Pontyivadék

tavaszi szállításra, válogatott szép példányok kaphatók Mozsgói uradalom Felügyelőségénél. Posta, távirat, vasut helyben.

Gyorsnövésű nemesített nasici pontyivadékokot és tenyészharcsát

a jelentkezés sorrendjében márciusi átvételre, közvetlen a nasici vagy a felsőcikolai tógazdaságból átvéve, szállít:

Halértékesítő Részvénytársaság
Budapest, V., Széchenyi-utca I. szám

Telefon: 154—44, 154—45

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek **több ezer métermázsa** élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halászmester, **BUDAPEST**, Központi vásárcsarnok. Telefon: József 48—94

Halászhálók

legjobb minőségű, 3—2-sodratú, hosszú-szálú kenderfonalból készült, úgyszintén **haláskötelek, isleng, horog, halászczerénák** készen és megrendelésre kaphatók

Hirschfeld Ármin
Debreczen, József kir. herczeg-u. 38.

Hollandiai háló,

inslég, patentczérna, **haláskötél,** zsinog, fonál, varsa, varsapamut, horog
Készen és megrendelésre

ismét állandóan kapható:
ÁDÁM MIKSA, BUDAPEST,
IV., FERENCZ-JÓZSEF-RAKPART 6.
TELEFON: József 61—48.

Halértékesítő Részvénytársaság

halnagyszerkedés

Árusító hely: **Budapest, IX., Központi vásárcsarnok**

Telep és iroda: **Budapest, IX., Csarnok-tér 5.**

Telefon nappal: József 113—54.

Telefon éjjel: József 49—06.

Központi iroda: **Budapest, V., Széchenyi-utca 1.**

Telefon: 154—44, 154—45.

IFJ. SINGHOFFER ÁGOSTON és TÁRSAI

≡ HALNAGYSZERKEDÉS ≡

CZÉGTULAJDONOS:

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Raktár és kereskedelmi iroda: **BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCZA 3. SZ.**

TELEFON: nappal: József 48-48, éjjel: 54-04.

Központi iroda: **BUDAPEST, V., BÉLA-UTCZA 8. TELEFON: 79-46.**

Halászati és gazdasági felszerelések: halászcsonakok, haltartók, csónakbarkák, apacsutok, nádvágókések, csáklák, húzó- és kormányvezők (kőrisfából), sport- és luxuscsónakok, evezők.

Kötélárúk: ruhaszáritókötel, rudalókötel, nyakló, marha- és borjúkötel, istráng, szántógyeplő, nyereg stb. gyártása és eladása:

HIRMANN ISTVÁN ipartelepei, VÁC

Kösdí-út 52. (vasut mellett). Telefon: 72. Központi iroda: **Budapest, V., Alkotmány-utca 20. Telefon: 179—51**
(Munkavezető: SINGHOFFER M. JÓZSEF halászmester).

Kérjen árajánlatot!

Az árúk kiválóságáról személyesen meggyőződhet!